

Dansk Fællesforbund. Ja, fordi der er begaaet Uret mod dette Forbund, derfor vil jeg forsvare det, ligesom jeg vil gøre ganske det samme overfor andre, som man søger at anvende Tvang overfor, uden Hensyn til om de staar i Kristeligt Dansk Fællesforbund eller ikke. Det er Kærnen i Sagen, at man angriber den enkeltes Frihed til at staa i den Forening, som han vil, og det er et Forhold som vi maa rette vort Angreb imod.

Fibiger: For det første skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at naar han taler om det „*saakaldte*“ Kristeligt Dansk Fællesforbund, saa ved jeg ikke, med hvilken Berettigelse han gør det; for dets Navn er dog Kristeligt Dansk Fællesforbund; og hvis det ærede Medlem Hr. Lundberg kender noget til det, saa maa han vide, at Grunden til Sammenslutningen er religiøs. Jeg erindrer, at vi under Finanslovbehandlingen havde en Debat om dette Forhold med den højtærede Socialminister og andre ærede Medlemmer; og saadanne kristelige Sammenslutninger er der af forskellig Art, og dem faar det ærede Medlem Hr. Lundberg nu lade være, saa de faar Lov til at organisere sig lige saa vel som Fagforeningerne; thi naar Folk er traadt ud af disse og har dannet deres egen Forening, er det vel netop, fordi de ikke har følt sig tilfredse dér og ikke har haft den Frihed, som de ønskede baade i den ene og den anden Retning; og man skal ikke betage noget Menneske Retten til at ordne sig baade i deres religiøse Forhold og i alle andre Forhold, som de selv vil.

Jeg har begæret Ordet, fordi jeg gerne vil sige et Par Ord i Anledning af den Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holdt i Gaar, da han talte om, at Priserne paa Landbrugsprodukter ikke var faldet, og at det var Landmændene, der opretholdt Priserne. Disse Udtalelser forbavsede mig noget, navnlig efter den stedfundne Finanslovdebat, hvor det netop fra forskellige Sider — ogsaa af mig — blev saa stærkt fremhævet, at man var inde i en Landbrugskrise, fordi Landbrugsprodukterne var faldet saa stærkt i Pris. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen brugte det Udtryk, at Landmændene „opretholdt“ Prisen. Men Landmændene er jo ganske uden Indflydelse paa Priserne; det er Verdensmarkedet, der bestemmer dem; og vi har jo set, at efter som Kronen steg, er de Priser, vi har faaet, blevet meget lavere. Og jeg har ogsaa under Finanslovdebatten peget paa det Forhold, netop med Hensyn til Toldloven i Tyskland, at medens Krea-

turpriserne som Følge deraf er gaaet meget betydeligt ned, er Udgifterne ikke faldet i tilsvarende Grad. Derfor er Landbruget for Tiden daarligt økonomisk stillet, hvilket ogsaa nok skal vise sig, naar Regnskaberne kommer frem og Skatteansættelserne finder Sted. Priserne paa Kreaturer er faldet til det halve, paa Smør med 33 pCt. og paa Svin med ca. 20—25 pCt. Kan det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen virkelig ikke indse, at Landbruget er ganske uden Indflydelse paa Priserne, og at man derfor ikke kan sige, at det opretholder de høje Priser? Angaaende Industriens Produkter udtalte det ærede Medlem, at det er paa Vejen fra Produktionsstedet til Forbrugerne, at Varerne stiger i Pris. Det er vist rigtigt, og saadan maa det vel ogsaa siges at være for Landbrugets Vedkommende. Det er meget muligt, at Priserne paa Landbrugets Produkter, naar de kommer frem til Forbrugerne, ikke er faldet saa meget, som de er paa Produktionsstedet, men det kan Landbruget i hvert Fald ikke have noget Ansvar for. Men det synes i visse Blade at være gængs Opfattelse — og derved bibringes der mange Mennesker den samme Opfattelse —, at Landbrugerne bliver ved at holde Priserne paa Livsformødenhederne oppe til Trods for, at Kronen er steget saa meget.

Naar det ærede Medlem taler om, at det er fra Produktionsstedet til Forbrugerne, at Varerne stiger i Pris, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han da tror, at det Lovforslag, der er fremsat fra Regeringens Side, faar eller vil sigte at faa nogen som helst Indflydelse i den Retning. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke faa Øje paa det. Naar det ærede Medlem taler om de høje Priser paa Landbrugsprodukter og vil have dem ned, saa vil jeg gerne spørge, om han ønsker at faa fastsat Maksimalpriser paa Landbrugets Varer. Jeg synes, at det ligesom skinnede igennem, at Landbruget maaske skulde være pligtigt at forsyne Hjemmemarkedet til særlig lave Priser, saaledes at man sagde, at det maa have Verdensmarkedets Pris for det, der gaar til Udlandet, medens der skal fastsættes en bestemt lavere Pris for det, der afsættes herhjemme, hvorved Landbruget kan blive pligtigt at aflevere Varerne til en meget lavere Pris, end de kan produceres til. Disse Udtalelser forbavsede mig noget, idet jeg ikke kan tro, at det kan være det ærede Medlems Mening, at mindre Jordbrugere, Statshusmænd o. s. v. skulde være med til at levere billige Varer til mere velhavende Forbrugere, som ikke er Landmænd. Men